

1. Na oboch koncoch rybárskeho silónového vlákna neznámej dĺžky sú upevnené dve malé guľôčky, každá s hmotnosťou m a polomerom r . Postupne obe guľôčky nabíjame nábojom s rovnakou polaritou, až pri dosiahnutí veľkosti náboja Q_{krit} (na každej guľôčke) sa vlákno roztrhne. Keď sme následne v dostatočne veľkej vzdialenosti (nekonečnej) odmerali rýchlosti guľôčok, táto bola rovná v_{max} voči sústave v ktorej bola dvojica nábojov pôvodne v pokoji. Určte dĺžku vlákna a jeho pevnosť (maximálnu silu pred roztrhnutím). Vlákno považujte za ideálny izolant, veľkosť guľôčok voči dĺžke vlákna je zanedbateľná, ignorujte gravitačné pôsobenie guľôčok a ostatné nepodstatné vplyvy (napr. hmotnosť vlákna atď.). (3 body)

Riešenie:

Označme neznámu dĺžku vlákna ako L . Ak zanedbáme veľkosť guľôčok, potom stred symetrie rozloženia náboja na guľôčkach je práve v tejto vzdialenosti. Pôsobiacia sila medzi nábojmi má smer pozdĺž napnutého vlákna a veľkosť tejto zložky v momente roztrhnutia zapíšeme ako

$$F_{max} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q_{krit} Q_{krit}}{L^2} \quad (1.1)$$

Po roztrhnutí vlákna sa pôvodná potenciálna energia sústavy premení na kinetickú energiu pohybujúcich guľôčok. Potenciálna energie jednej guľôčky voči druhej (keď sú náboje vo vzájomnej vzdialenosti L) je daná ako

$$E_p = \varphi Q_{krit} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q_{krit}}{L} Q_{krit} \quad (1.2)$$

kde φ je potenciál od jedného z nábojov. Nárast kinetickej energie v dôsledku poklesu potenciálnej vyjadríme rovnicou

$$\Delta E_k = \Delta E_p$$

$$\frac{1}{2} m v_{max}^2 + \frac{1}{2} m (-v_{max})^2 - 0 - 0 = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q_{krit}}{L} Q_{krit} - 0 \quad (1.3)$$

kde nuly na ľavej strane zodpovedajú nulovej kinetickej energii guľôčok v pokoji, a na pravej strane nulovej potenciálnej energii keď sa vzdialia na nekonečnú vzdialenosť. V zmysle zákona zachovania hybnosti sa obe guľôčky rozletia rovnakou rýchlosťou na opačné strany, čo zodpovedá zápornému znamienku v druhom člene pravej strany rovnice (1.3). Z tejto rovnice najskôr vyjadríme neznámu vzdialenosť ako

$$L = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q_{krit}^2}{m v_{max}^2} \quad (1.4)$$

Dosadením tejto vzdialenosti do (1.1) a úpravou dostávame

$$F_{max} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q_{krit}^2}{\left(\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q_{krit}^2}{m v_{max}^2}\right)^2} = 4\pi\epsilon_0 \frac{(m v_{max}^2)^2}{Q_{krit}^2} = 4\pi\epsilon_0 \frac{m^2 v_{max}^4}{Q_{krit}^2} \quad (1.5)$$

2. Dva rovnaké kruhové závitky s polomerom R sa nachádzajú vo vzájomnej vzdialenosti d orientované tak, že ich roviny sú rovnobežné. Jeden závit je rovnomerne nabitý nábojom Q , druhý rovnako veľkým nábojom opačnej polarít (- Q). Vyjadrite intenzitu a potenciál v ľubovoľnom bode na osi spájajúcej stredy týchto závitov. Výsledné vzťahy, ktoré nevyzerajú práve „priateľsky“ využite (upravte) na vyjadrenie potenciálu a intenzity v geometrickom strede (bode súmernosti) sústavy, t.j. na osi v strede medzi závitmi. (3,5 bodov)

Riešenie:

Riešme problém v pravouhlej sústave v ktorej stredy oboch závitov ležia na osi y . Závit s kladným nábojom Q nech leží v rovine rovnobežnej s rovinou x,z vo vzdialenej $d/2$ pod ňou ($y=-d/2$) a druhý závit so záporným nábojom ($-Q$) vo vzdialenej $d/2$ ($y=d/2$) nad rovinou x,z . V takto zvolenej geometrii najskôr vyjadríme potenciál a až následne intenzitu poľa pre body so súradnicami $[0,y,0]$. Vzdialenosť ľubovoľnej časti prvého závitku od zvoleného bodu $[0,y,0]$ je

$$r_+ = \sqrt{R^2 + \left(y + \frac{d}{2}\right)^2} \quad (2.1)$$

a od druhého závitu

$$r_- = \sqrt{R^2 + \left(y - \frac{d}{2}\right)^2} \quad (2.2)$$

Celkový potenciál od prvého závitu v uvedených bodoch je potom

$$\begin{aligned} \varphi_+ &= \int d\varphi = \int \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{dQ}{r_+} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_0^{2\pi} \frac{Q}{2\pi R} \frac{R d\alpha}{r_+} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{2\pi} \frac{d\alpha}{\sqrt{R^2 + \left(y + \frac{d}{2}\right)^2}} \int_0^{2\pi} d\alpha = \\ &= \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{\sqrt{R^2 + \left(y + \frac{d}{2}\right)^2}} \end{aligned} \quad (2.3)$$

a úplne analogicky pre potenciál od druhého závitu

$$\varphi_- = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{-Q}{\sqrt{R^2 + \left(y - \frac{d}{2}\right)^2}} \quad (2.4)$$

kde sa okrem vzdialenosti líši ešte znamienko náboja (v zmysle zadania príkladu). Pre celkový potenciál od oboch závitov potom dostávame

$$\varphi = \varphi_+ + \varphi_- = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \left[\frac{1}{\sqrt{R^2 + \left(y + \frac{d}{2}\right)^2}} - \frac{1}{\sqrt{R^2 + \left(y - \frac{d}{2}\right)^2}} \right] \quad (2.5)$$

V geometrickom strede pri našej voľne vzťažnej sústavy je $y = 0$ a dostávame

$$\varphi = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \left[\frac{1}{\sqrt{R^2 + \left(\frac{d}{2}\right)^2}} - \frac{1}{\sqrt{R^2 + \left(-\frac{d}{2}\right)^2}} \right] = 0 \quad (2.6)$$

t.j. potenciál je v tomto bode rovnako nulový ako v nekonečnej vzdialenosti.

Potenciál vyjadrený vzťahom (2.5) je len funkciou premennej y (vďaka symetrii riešeného problému) a preto aj intenzita bude mať len túto komponentu. Vyjadriac intenzitu všeobecným spôsobom ako

$$\vec{E} = -\text{grad}\varphi = -\left(\frac{\partial\varphi}{\partial x} \vec{i} + \frac{\partial\varphi}{\partial y} \vec{j} + \frac{\partial\varphi}{\partial z} \vec{k} \right) \quad (2.7)$$

dostávame pre zložku E_y

$$\begin{aligned}
E_y &= -\frac{\partial\varphi}{\partial y} = -\frac{\partial}{\partial y} \left\{ \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \left[\frac{1}{\sqrt{R^2 + \left(y + \frac{d}{2}\right)^2}} - \frac{1}{\sqrt{R^2 + \left(y - \frac{d}{2}\right)^2}} \right] \right\} = \\
&= \frac{-Q}{4\pi\epsilon_0} \left[\frac{\partial \left[R^2 + \left(y + \frac{d}{2}\right)^2 \right]^{-\frac{1}{2}}}{\partial y} - \frac{\partial \left[R^2 + \left(y - \frac{d}{2}\right)^2 \right]^{-\frac{1}{2}}}{\partial y} \right] = \\
&= \frac{-Q}{4\pi\epsilon_0} \left[\frac{\left(-\frac{1}{2}\right) 2 \left(y + \frac{d}{2}\right)}{\left[R^2 + \left(y + \frac{d}{2}\right)^2 \right]^{\frac{3}{2}}} - \frac{\left(-\frac{1}{2}\right) 2 \left(y - \frac{d}{2}\right)}{\left[R^2 + \left(y - \frac{d}{2}\right)^2 \right]^{\frac{3}{2}}} \right] = \\
&= \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \left[\frac{\left(y + \frac{d}{2}\right)}{\left[R^2 + \left(y + \frac{d}{2}\right)^2 \right]^{\frac{3}{2}}} - \frac{\left(y - \frac{d}{2}\right)}{\left[R^2 + \left(y - \frac{d}{2}\right)^2 \right]^{\frac{3}{2}}} \right] \tag{2.8}
\end{aligned}$$

Pre bod $y = 0$ dostávame

$$E_y = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \left[\frac{\left(\frac{d}{2}\right)}{\left[R^2 + \left(\frac{d}{2}\right)^2 \right]^{\frac{3}{2}}} - \frac{\left(-\frac{d}{2}\right)}{\left[R^2 + \left(-\frac{d}{2}\right)^2 \right]^{\frac{3}{2}}} \right] = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \frac{d}{\left[R^2 + \left(\frac{d}{2}\right)^2 \right]^{\frac{3}{2}}} = \frac{2}{\pi\epsilon_0} \frac{Q}{d^2} \left[1 + \left(\frac{2R}{d}\right)^2 \right]^{-\frac{3}{2}} \tag{2.9}$$

3. Búrkový mrak sférického (guľového) tvaru s polomerom R_m je homogénne (rovnomerne) nabitý a jeho stred sa nachádza vo výške h . Aká je absolútna hodnota intenzity elektrického poľa vo vnútri mraku vo vzdialenosti 10% polomeru od jeho stredy, ak napätie medzi povrchom mraku a zemským povrchom je U ? (3.5 bodov)

Riešenie:

Objemovú hustotu náboja mraku vyjadríme pomocou jeho celkového náboja (označeného ako Q_m) a objemu ako

$$\rho = \frac{Q_m}{V_m} = \frac{Q_m}{\frac{4}{3}\pi R_m^3} = \frac{3Q_m}{4\pi R_m^3} \tag{3.1}$$

Pre sféricky symetrické objekty sa všeobecný tvar Gaussovej vety

$$\oint_S \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{1}{\epsilon_0} \int_V \rho dV \tag{3.2}$$

dá vďaka:

- rovnobežnosti vektorov intenzity a normály každej infinitezimálnej časti integračnej plochy
- konštantnosti absolútnej hodnoty intenzity na celej integračnej ploche
- konštantnej hustote náboja

zredukovať na tvar

$$E 4\pi r^2 = \frac{1}{\epsilon_0} \rho \frac{4}{3} \pi r^3 \quad (3.3)$$

kde E je radiálna zložka intenzity. Po úprave a dosadení objemovej hustoty náboja z (3.1)

$$E = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q_m}{R_m^3} r \quad (3.4)$$

kde E je absolútna hodnota určovanej intenzity elektrického poľa. Smer vektora intenzity je, ako už bolo uvádzané, pre sféricky symetrické systémy vždy radiálny. Pre konkrétne miesto (vo vzdialenosti 10% od stredu) v ktorom máme určiť intenzitu dostávame

$$r = \frac{R_m}{10} \quad \Rightarrow \quad E = \frac{1}{40\pi\epsilon_0} \frac{Q_m}{R_m^2} \quad (3.5)$$

Aby sme mohli zo vzťahu (3.5) odstrániť neznámy náboj celého mraku, tento vyjadríme ako napätie medzi povrchom mraku a zemským povrchom. Mimo sféricky symetricky nabitých telies je priebeh intenzity rovnaký ako v okolí bodového náboja (zjavné aj zo vzťahu (3.3) pre $r > R_m$) a v zadaní uvádzané napätie sa dá vyjadriť ako

$$U = - \int_{R_m}^h \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q_m}{r^2} dr = - \frac{Q_m}{4\pi\epsilon_0} \int_{R_m}^h r^{-2} dr = - \frac{Q_m}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{r^{-1}}{(-1)} \right) \Big|_{R_m}^h = \frac{Q_m}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{1}{h} - \frac{1}{R_m} \right) = \frac{Q_m}{4\pi\epsilon_0} \frac{(R_m - h)}{h R_m} \quad (3.6)$$

odkiaľ

$$Q_m = 4\pi\epsilon_0 \frac{h R_m}{R_m - h} U \quad (3.7)$$

a po dosadení do (3.5) dostávame výsledný vzťah

$$E(0,1R_m) = \frac{1}{10} \frac{h}{R_m (R_m - h)} U \quad (3.8)$$

Skutočnosť, že rozdiel $R_m - h$ nadobúda zjavne záporné hodnoty je kompenzovaný bližšie neurčenou polaritou napätia U , s ním spojeným znamienkom náboja Q_m a následne aj orientáciou intenzity vo vnútri mraku.